

IUSTI LIPSI
SATURNALIVM
SERMONVM
LIBRI DVO,

QVI DE GLADIATORIBVS.

Editio vltima, & castigatissima.

Cum aeneis Figuris.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,

Apud Ioannem Moretum.

MD. LXX. IV.

Cum Privilegiis Casareo & Regio.

A D
N O B I L I S S I M V M
A M P L I S S I M V M Q V E V.
A V G E R I V M G I S L E N I V M
B V S B E Q V I V M.

L I BROS, quos de Gladiatorum prisco ritu diu conceptos nunc profero, lucem adspicere volui, Vir nobilissime, in nomine tuo. Volui, imò debui, siue amoris tui causâ, quem in præsentem absentemq; tenes & perseue- ras: siue virtutis doctrinæq;, quâ iure omnium bonorum oculos in te conuertisti, certè meos. Nempe tu ille es, qui res & consilia tractasti Imperatoris nõ vnus. tu ille, qui summis de rebus ad summum Principem legatus, inter ipsos hostes cognomen repperisti Boni. Scilicet vt radij solis in sordes & caligantia loca coniecti, illustrant, non inquinantur: sic tu, inter feros illos squalentesq; animos resplendisti nihilominus verâ virtutis tuæ luce. Et prudentiam silco doctrinamque: votum hoc tantum interpono, vt similes tui consiliarij contingant patriæ, quam Fata volent esse saluam. Vidimus nuper libellum duplicem Itineris & Consilij tui. libellum: sed qui, meo animo, scholas dissertationesque superat multorum sapientum. Breuia omnia, fateor: & eò placent magis, quia inclusa prudentia, non ostensa. Quin genus ipsum dictionis (etsi id minimè inter tuas curas) priscum adstrictumque, sententijs occultum: &, quod verè in-
A 2 uideo,

I. L I P S I

S A T V R N A L I V M

S E R M O N V M

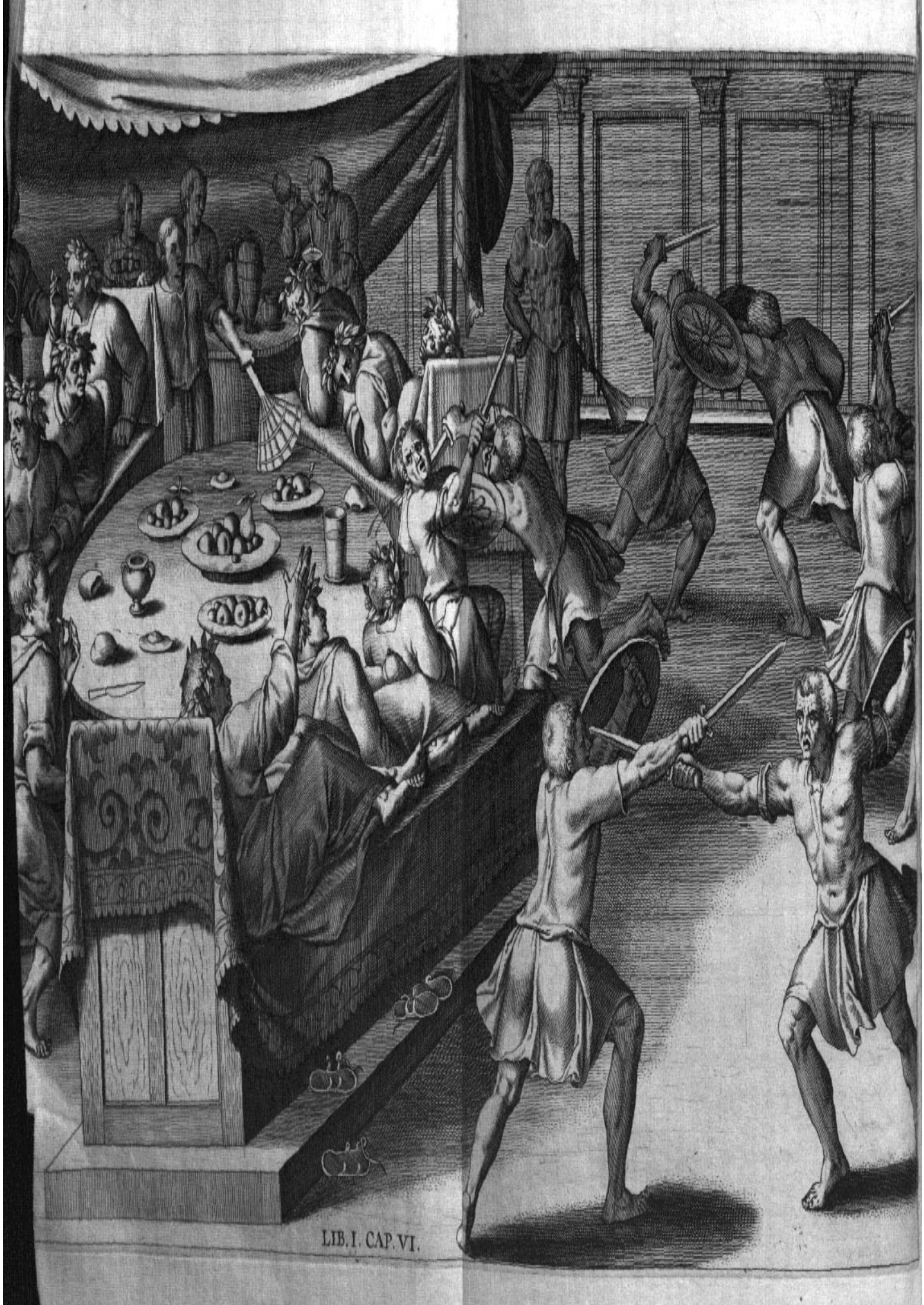
L I B E R I.

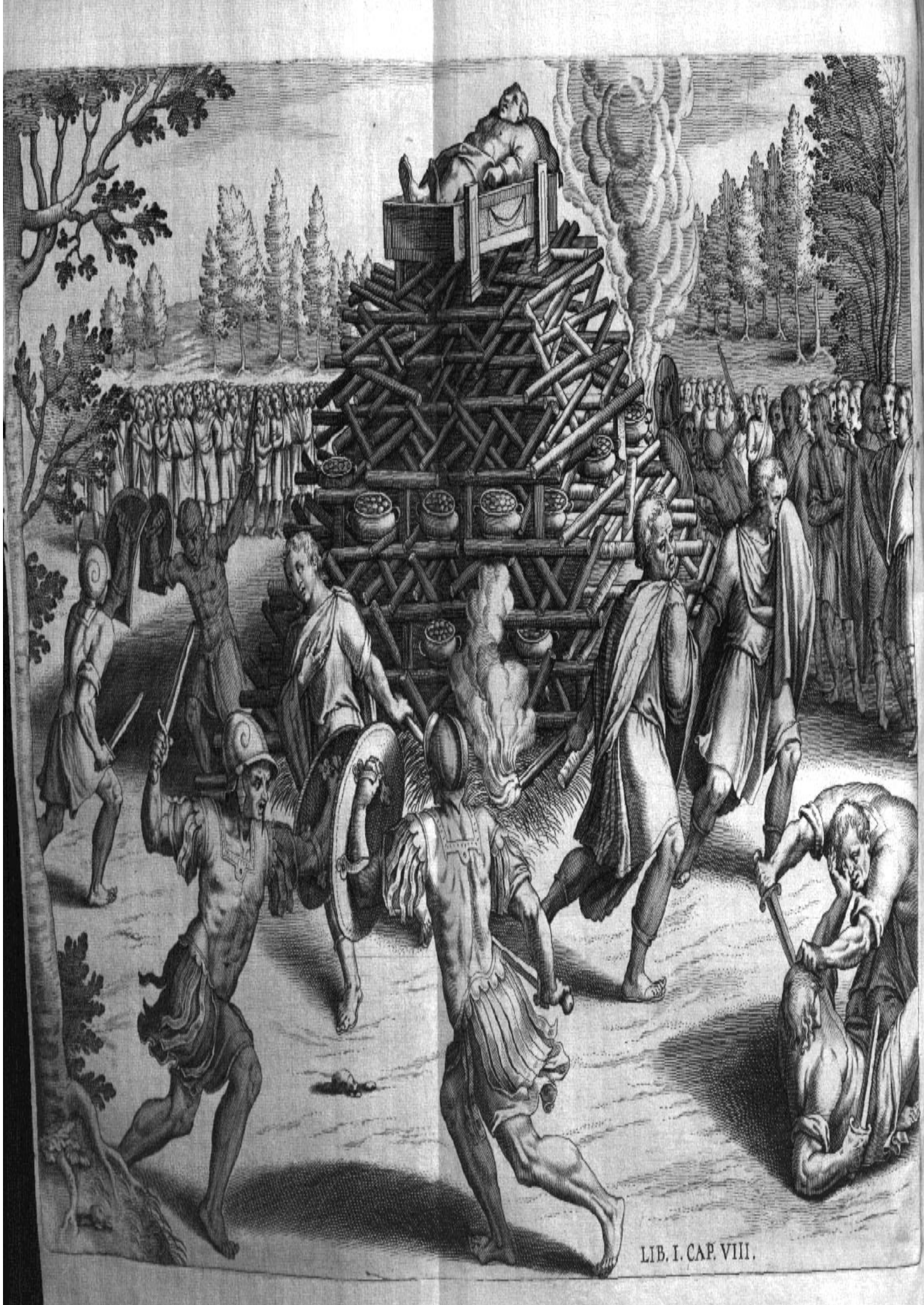
C A P. I.

Occasio & origo horum sermonum.

MENSIS December erat, & per febriculam
 valetudo mihi non bona. Itaque visendi cau-
 sâ ad me venerunt Victor Giselinus & Ianus
 Lernutius familiares mei. Et post salutem,
 Lernutius: Iamne melius? ait. Huius quidem
 operâ, inquam ego. certè, Victor, hâc noctem
 clementem & cum quiete habui: & omnino comodior esse
 mihi visus sum post hesternam medicinam. Ita facilè cense-
 bam, ait Victor. sed cedò venam, fodes, vt tangam. Cùm teti-
 gisset, hilariore vultu, Benè habet, inquit: respexit nos Hygeia.
 Sed duo etiam sunt, à quibus procul habendus es, Lipsi, libri
 & curæ. quæ nisi vitas, seriò dico, teipse euitas. Ego cum risu,
 Ab alterâ quidem causâ immortalis sum, Victor. Nam libros,
 per hâc tædia temporum, summis digitis vix tango. Curarum,
 fateor, largiter est: & publica siue priuata respiciam, bona ea-
 rum vbique seges. Atqui scito, ait Victor, non ab alio quàm
 curarum igne magis interfici vitalem illum in nobis fontem.
 At enim patria & nos periclitamur. Scio. sed tu egoque habe-
 nas scilicet temperabimus publici fati? Curæ sint hæc curæ illi,
 qui supra nos curat. Tu Anaxagoram cogita, qui increpanti
 cuidam * ἐδ' ἐν σοι μέλει τῆ πατρίδος; ἀφ' ἧμεν, ἔφη. ἐμοὶ γὰρ καὶ σφόδρα μέλει
 τῆς πατρίδος, & simul cælum ostendebat. Hæc enim reuera pa-
 tria nobis. & vt radij solis per terram sparsi, à cælo & in cælo ra-
 men sunt: sic noster animus quanquam in terris, humilia ista
 spernat, verseturque apud originem sui. Dicebat hæc Victor;
 & ecce puer nuntians duos de viâ, vti apparebat, aduenisse,
 quibus

* Nilne tibi cum patria? Bona verba, inquit. mihi summae curæ illa patria.

FEMINÆ

NANI.

ἰταρ, ἔυμορφος μὲν καὶ χαρίεσσαν, λαμπρὰν δὲ καὶ ἑσσητικὴν : id est, *Probactor* autem pulchram quidem & venustam (uxorem significat) sed lubricam & amoribus deditam. * Probactorem enim vocare videatur, quem Cicero Prouocatorem : & in alterutro vox emendanda. Ad Samnites etiam pertinere illa Apuleij censeam è lib. xi. Porro alium ocreis, scuto, galeâ, ferroque insignem, è ludo putares gladiatorio procedere. Dat enim eorum arma. Nec plura de salebroso hoc utroque genere : è quo non satis me cripio. Tu Lipsi, tu Pighi, iuuate.

* Nam fieri potest, ut peregrinum nomen sit, ut Myrmillo.

HOPLOMACHVS SIVE SAMNIS CVM PROVOCATORE.

